

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Cena: Posamezna šte. L 25
Naročnina: Mesečno L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto VII. - Štev. 49

Gorica - 8. decembra 1955 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Zahod išče novo politiko?

Zeneva, nemško vprašanje in izjava, ki jih daje prvi tajnik sovjetske komunistične partije Hruščev med potovanjem po Aziji, so jasen znak, da se Kremelj pripravlja k ostrejši politiki do Zahoda. Izražala se bo v neusmiljenem tekmovanju za azijsko-afriške narode. Boj prehaja iz dosedanjega prvenstveno vojaškega na gospodarsko, tehnično in politično področje. V zvezi s tem je objavljen zanimiv članek britanski tehnik »Economist«, ki pravi, da mora tudi Zahod spremeniti svojo politiko. Če bi šlo le za mirno gospodarsko tekmovanje, bi Amerika gladko zmagala, saj je gospodarsko neprijetno močnejša od Sovjetov. Toda prijateljstvo in zaveznitvo se ne da kupiti z denarjem. Veliko večjo vlogo igrajo politični in psihološki činitelji, zlasti pa čustva kot so prijateljstvo, sovraštvo in strah. Karti, na kateri igrajo Sovjeti v Aziji, sta prijateljstvo in strah. Ljudstvo si hoče pridobiti z laskavimi izjavami, ki jih daje Hruščev in Bilganin med potovanjem po Indiji, Burmi ter Afganistanu. Strah pa izigrava v odnosih z indijskimi voditelji. Indijci dobro vedo, da jih Amerika ne bo nikdar napadla. Vedo pa, da bi jih Sovjeti ob prvi ugodni priložnosti pohrustali. Da bi to pre-

prečili, ponujajo Sovjetom svoje prijateljstvo. Po njihovem vzgledu se ravnajo še druge azijske države. Nočejo se sicer pridružiti neposredno sovjetskemu bloku, hitijo pa za trjevati, da so nevtralne. Dejansko bolj podpirajo sovjetski kot zahodni blok. Po mnenju »Economista« mora tudi Zahod primerno odgovoriti na te spretne poteze. List kar naravnost predlaga, naj Amerika v bodoče podpira le tiste države, ki so brezpogojno zveste zahodnemu taboru. Vsem drugim, tudi nevtralnimi državam naj pomoč takoj ukine. Ko bodo to videle, se bodo morale odločiti za eno ali za drugo stran. Ako bodo videle, da jih Amerika za njihovo nevtralnost še poplačuje, bodo seveda nevtralne ostale ter bodo potegnile za seboj tudi marsikoga drugega. To stališče verjetno ne bo prodrlo, ker se nekateri boje, da bi se Amerikanci s tem osovražili in pahnili nekatero nekomunistično državo v komunistični objem. To morda drži, toda nekaj bo Zahod moral storiti, če noče zgubiti nevarne bitke za azijsko-afriške države, ki so y nevarnosti, da počasi izgubijo svobodo in neodvisnost ter padejo pod sovjetsko kolonialistično peto.

Adenauer in socialni demokrati

Prejšnji teden so imeli v nemškem parlamentu debato o zunanji politiki. Zunanji minister von Brentano je zagovarjal Adenauerjevo zunanjo politiko, ki temelji na zaveznitvu z zahodnimi državami. Socialni demokrati so zagovarjali svoje stališče, da Nemčija ne bo združena, dokler Bonn ne bo odpravil zahodnih zaveznitv. Pri glasovanju je z veliko večino zmagal Adenauer. Za vlado so glasovali tudi liberalci, dasi je njihov voditelj Dehler prej nekaj časa okleval in se je že približeval socialnodemokratskemu stališču. Po vsem, kar se je zgodilo v Zenevi in kar izjavlja Hruščev v Indiji ter Burmi, je namreč jasno, da hočejo Sovjeti ohraniti Nemčijo razdeljeno. Na združitve bi pristali le, če bi lahko raztegnili komunizem tudi na zahodno Nemčijo. Prav zato Adenauerjevi pristaji trdijo, da se ne bi nič spremenilo, če bi Bonn preklical svoje zaveznitvo z Zahodom. Razlika bi bila edino ta, da bi bila zahodna Nemčija osamljena in oslabiljena ter se bolj izpostavljena sovjetskemu izsiljevanju.

Volitve v Franciji

V ponedeljek 2. januarja bodo v Franciji volili nov parlament. Ministrski predsednik Faure, ki mu je parlament izglasoval nezaupnico, ko ni hotel dovoliti, da bi razpisal predčasne volitve, je vendar zmagal. Ker je namreč parlament v 18 mesecih dvakrat vrغل vlado z absolutnim številom glasov, je imel Faure po ustavi pravico, da ga razpusti. Tako je po ovinkih le dosegel svoj namen. Razpustil je zbornico in razpisal nove volitve. Francijo je zajela volilna vročica. Ker bodo volili po starem volilnem zakonu, so se medsebojno povezale razne stranke, da bi si zagotovile večino. Vse kaže, da bo Faure vodil sredinsko-desničarske skupine, Mendes-France pa sredinsko-levičarske. Komunisti si zelo prizadevajo za obnovitev nekdanje zloglasne »ljudske fronte«.

Danes se ne moremo reči, kdo se bo vse povezal in kako bodo volitve izpadle. Zeleli bi le, da bi Francija končno našla sama sebe ter izvolila parlament, ki bi vodil dobro gospodarsko in socialno politiko ter bi Francijo še bolj povedel v skupnost svobodnih narodov, ki je nujno potrebna za preprečitev komunistične nevarnosti.

Tito odšel v Abesinijo in Egipt

Jugoslovanski predsednik Tito je spet na potovanju. Tokrat je šel na obisk v Abesinijo in Egipt. Obisk v Abesiniji bo bolj formalnega značaja. Vrnil bo obisk, ki ga je napravil neguš v Jugoslaviji, kjer so skrbno pazili, da ga niso vodili mimo kake cerkve, ker poznajo njegovo navado, da kot goreč vernik rad cerkve obišče. Politično važnejši bo Titov obisk v Egiptu, ki hoče biti uradno nevtralen, kakor Jugoslavija, ter je v ostrem sporu z Izraelom. Ni znano, če bo Titu uspelo kako posredovanje v tem sporu. Pozornost je zbudila vest, da je Tito odpotoval z bogatimi darovi, med katerimi je cela jadrnica za neguša. V Jugoslaviji pa ljudje godrnjajo, zakaj taka potrata, ko pa jim vsega na vseh straneh primanjkuje.

Radioaktivni prah

Neuradno se šušlja, da je radioaktivni prah, ki je nastal med zadnjim sovjetskim poskusom z vodikovno bombo, zastupil visoke zračne plasti, ki so se počasi pomikale na vse strani. Na Japonskem je pet dni padal radioaktivni dež. Tudi nad Anglijo, Francijo in Rimom so ugotovili zelo povečane količine radioaktivnega prahu, ki je lahko zelo nevaren, če pade na zemljo. Naj bi vendar ljudi že srečala pamet, da bi se nehali igrati s takimi nevarnimi stvarmi!

Pri vsem pa se nechte vrava vprašanje: Če so opazili nevaren radioaktivni prah in dež tako daleč od Sibirije, kaj se je zgodilo pa tam, kjer so bili veliko bliže središču eksplozije? Ne vemo, ker vsa sovjetska poročila molče.

Martino v Tokiu

Zunanji minister Martino je bil na daljšem obisku na Japonskem. Italija in Japonska morata urediti še vprašanje vrnitve posojila, ki ga je dala Italija Japonski tik pred drugo svetovno vojno. Pripravljajo tudi načrte za povečanje trgovine med obema državama.

Po vrnitvi z Japonske se je minister Martino ustavljal v Hong-Kongu, in v Tailandiji (Siamu). Njegov obisk na Daljnem Vzhodu je imel namen navezati prijateljske stike s tamkajšnjimi državami.

Razgibanost v Rimu

V Rimu pripravlja vlada več važnih novih zakonov. Med njimi so zakon o državnoborskih volitvah, zakon o občinskih in deželnih volitvah, zakon o tekočih gorivih, zakon o zemljiških pogodbah in zakon o soudeležbi države pri večjih gospodarskih družbah. Če se bo posrečilo s temi zakoni uresničiti načrte, ki jih ima ministrski predsednik Segni, bo politično in gospodarsko življenje v državi postavljeno na nove, bolj zdrave temelje.

Z izvolitvijo petih članov ustavnega sodišča je Segnjeva vlada vsakakor dosegla lepo parlamentarno zmago, kar ji bo gotovo dalo novega zagona za nadaljnje dele.

Izredno stanje na Cipru

Prebivalstvo Cipra je stopilo v odločno borbo proti Angležem. Ciprski voditelji hočejo prisiliti Angleže, da bi zapustili otok in dovolili, da se Ciper združi z Grčijo. Teroristi so začeli z napadi na angleške vojaške in so jih že več ubili. Zaradi tega so angleške vojaške oblasti proglasile na otoku izredno stanje, ki jim omogoča ostre ukrepe proti upornikom. Med tem se vodijo posveti za ureditev ciprskega vprašanja.

Toda ti posveti niso do sedaj privedli do nikakega cilja. Teroristična dejanja se vrste drugo za drugim.

Erhard v Rimu

Te dni se je mudil na obisku v Italiji nemški gospodarski minister Erhard. V Rimu je imel važne gospodarske posvete s predstavniki italijanske vlade, nato pa si je ogledal obnovitvena dela v južni Italiji, zlasti na Siciliji. Italijanski vladi je veliko na tem, da bi zahodna Nemčija dovolila znatne investicije pri delih za gospodarski razvoj južne Italije v okviru evropskega gospodarskega sodelovanja.

Slovenec - prihodnji predsednik ZDA?

Kot znano, je v zvezi ameriški državi Ohio številčno strnjena največ Slovencev, zlasti v njeni metropoli Clevelandu. Tako je tudi guverner te države Slovenec, Frank Lausche (Lovše), pripadnik demokratske stranke. Letos je bil že četrty izvoljen na to važno in odgovorno mesto. Guvernerski položaj v ameriških zveznih državah odgovarja funkcijam, ki jih n. pr. imajo ministrski predsedniki v posameznih jugoslovanskih ali zapadnonemških državah, ki sestavljajo federalno republiko.

Lausche uživa znatno podporo posebno pri guvernerjih južnega dela ZDA, in to zaradi svoje konservativnosti. Politični komentator clevelandskega lista »The Press« je izjavil, da z Eisenhowerjevo boleznijo in skoraj z gotovostjo, da ne bo več kandidiral, prihaja vedno bolj v ospredje osebnost guv. Lauscheta. Slednji se je na tiskovni konferenci izrazil, da misli leta 1956 ponovno kandidirati, samo se ni odločen, ali za guvernerja ali za zveznega senatorja. Glede možnosti imenovanja za demokratskega predsedniškega kandidata

ŽIVA SILA

Na dan katoliškega tednika se bo morda kdo vprašal, ali je v sedanjem modernem, v tehniko in mrtvo snov zaverovanem svetu še vredno delati za katoliško stvar, za katoliški tisk? Ali ne mislimo tolikokrat govoriti in pisati, da se je krščanstvo preživelo, da je nazadnjaško, v nasprotju z znanostjo?

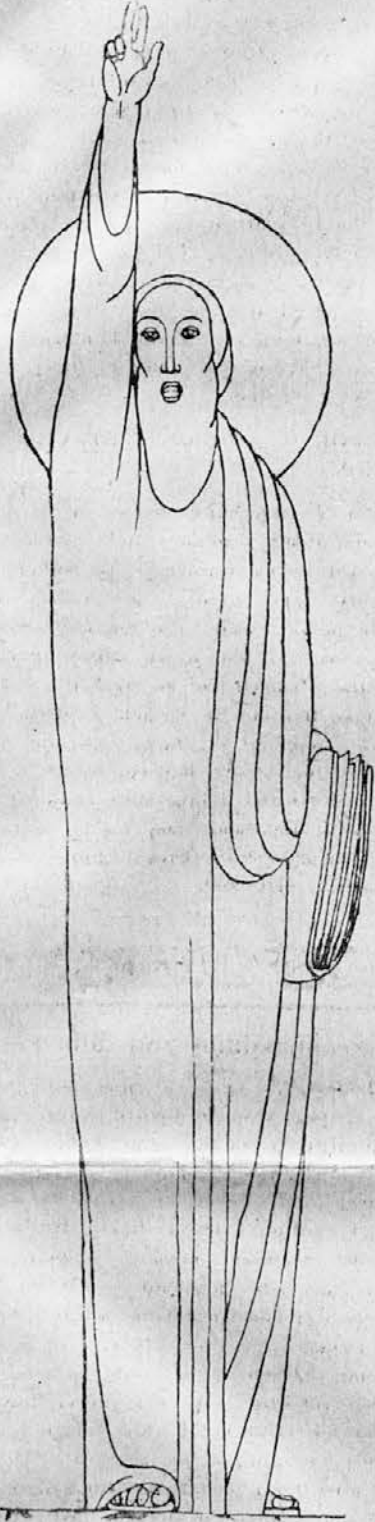
Take besede prihajajo iz ust ljudi, ki se žal ne zanimajo za pravi smisel svojega življenja in krščanstvo zelo slabo poznajo. Prejšnji teden se je v Parizu končal »Socialni tednik«, ki so se ga udeležili najbolj nemirni in najvišji duhovi med francoskimi in tujimi znanstveniki ter filozofi. Iz njihovih globokih govorov so žareli živ duh vere, zvestobe do Cerkve, vera v moč krščanstva in vedro zaupanje v bodočnost. In ti ljudje so povedali, da med vero in znanostjo ni nikakega nasprotja, temveč le nekako sorodstvo, nekako vzporedje. Znanost in vera jim povezujeta znano z neznanim, človeka z Bogom, v katerega prav kot znanstveniki globoko verujejo. Tudi naša sedanja tehnična civilizacija jim ne povzroča skrbi. Stroj, ki vedno bolj nadomešča človekovo delo, omogoča, da se človek lahko bolj pogloblja v duhovne stvari. V Zdravih državah, ki so tehnično najbolj napredne, lahko vidimo, kako narašča zanimanje za človeka in njegove duhovne vrednote.

Naša doba se tudi v gospodarskem in socialnem pogledu presnavlja. Družba bodočnosti pa ni in ne sme biti nečloveški komunizem. Nastati mora nova družbena organizacija, ki človekove osebnosti ne uniči, ampak jo spoštuje. Cerkev lahko pospeši njen nastanek s svojim naukom o socialni vlogi lastnine. Cerkev se nima prav nič bati nove množične družbe, ki jo rodi moderna tehnika, ki prav tako potrebuje Boga, kakor vsaka doba. Zato katoličani nastajajoči družbi ne smemo obrniti hrbtna, tempeč poskrbeti, da bo nov, na tehnični znanosti temelječi svet, posvečen v veri. Vsaka doba ima svoje naloge. Razodete bo že resnice ostanejo na vse veke iste, toda vsaki dobi jih je z ozirom na njene posebnosti treba približati na najdojetejši način.

Smelo torej lahko rečemo, da se Cerkev ne boji nove tehnične civilizacije in da veruje v bodočnost sveta. Veruje v civilizacijo, ker veruje v modrost človeka, ki ga je Bog ustvaril. Ve da ima krščanstvo tudi v njej vlogo, ker ji lahko edino ono približa razodetje. Cerkev zahteva od svojih sinov, da sodelujejo z njo pri apostolatu v naši družbi, da jim s svojim verskim, moralnim in socialnim naukom omogoči časno blaginjo, vsakemu posamezniku pa vedno srečo. Krščanstvo se torej nikakor ni preživelo, ni nazadnjaško in ni v nasprotju z znanostjo. V vsaki dobi ima važno nalogo, katero mu je odkazal Stvarnik. In del te naloge je tudi apostolat katoliškega tiska. Zato vsi na delo za razmah našega »Katoliškega glasa«, da bo vsebinsko še popolnejši in da bo zajel čim širši krog čitateljev ter jim kazal pravo pot!

pa je izjavil, da zaenkrat noče še o tem govoriti.

Mnogo je glasov, ki pravijo, da bi v primeru Eisenhowerjevega umika za predsedniško mesto kandidiral newyorški guverner Harriman, a Lausche za podpredsedniško. Pri volitvah leta 1952, so demokrate izbrali za podpredsedniškega kandidata J. Sparkmana v prepričanju, da jim bo obdržal južne države. Zato je zelo verjetno, da bodo sedaj določili našega rokaja F. Lauscheta na to mesto.

S. V. PAVEL, VELIK APOSTOL
RESNICE Z ŽIVO IN PISANO BESEDO. PO NJEM SE IMENUJEJO
RAZNE DRUŽBE ZA SIRJENJE
DOBREGA TISKA.

Vsem je znano, kako velik je vpliv dnevnega in periodičnega tiska! Tisk mora jasno oznanjati resnico, spodbujati ljudi h krščanskim krepostim, razgaliti zmore, ki se pojavljajo pod krinko resnice, pobijati protiverska in protisocialna načela.

Zato z veseljem pohvalimo vsdušne pastirje, ki se trudijo, da se dober tisk širi. Mnogo se je že naredilo na tem polju, a mnogo dela še čaka.

Pij XII. (2.VI.1951)

NEMSKI KATOLIŠKI CASOPISI

Nemški katoličani imajo skoraj 200 svojih listov, od teh 7 dnevnikov, dočim izhajata v vzhodni Nemčiji samo dva tednika, ker vedno primanjkuje papirja.

Tednik »Frau und Mutter« — Zena in mati — ima 600.000 naklade, tednik za može »Mann in der Zeit« — Mož v času — pa pol milijona.

SVETO PISMO V RUSIJI

Po angleških virih bodo prvič po revoluciji dovolili v Rusiji natis svetega pisma. Doslej je že 25.000 prednaročil.

DNE 11. DECEMBRA : NEDELJA ZA NAŠ KATOLIŠKI TISK

NAŠ TEDEN V CERKVI

11. 12. nedelja, 3. adv.: Damaz, p.: Sabina.
12. 12. ponedeljek: sv. Aleksander, muč.
13. 12. torek: sv. Lucija, dev. muč.
14. 12. sredo, kvaterna: sv. Konrad, škof.
15. 12. četrtek: sv. Kristina, d.: Valerijan.
16. 12. petek, kvatna: sv. Evzebij škof.
17. 12. sobota, kvatna: sv. Lazar, škof.

SV. LUCIJA, doma v Sirakuzi (Sicilija), bogatih staršev. Vzgojo je prejela krščansko. Mati jo je pogosto vodila na grobove mučencev in ji dajala brati Dejanja mučencev, to je spise, ki so poročali, kako so bili kristjani mučeni zaradi vere. Vse to je v nji obujalo živo vero. Prav tedaj je cesar Dioklecijan silno preganjal kristjane.

I. PO TRPLJENJU K DEVISTVU. V hišo je prišla potrta, ker je mati zbolela na dolgi, pa skoraj neozdravljivi boleznii. Zastonj je iskala zdravja pri zdravnikih. Lucija je mater pregovorila, da sta šli molit na grob sv. Agate, device in mučnice v Catanijo. Na tem grobu so se godila izredna ozdravljenja. Po dolgi, goreči molitvi je hčerka zadremala. Prikazala se ji

je sv. Agata in napovedala zdravje materi; njo samo je vzpodbujala, naj ostane stanovna in deviška. Ko se je zbudila, je videla mater zdravo. Povedala ji je, kaj ji je razodela sv. Agata. Obljubila je večno devištvu.

2. OD DEVISTVA V MUCENISTVO. Mati in hči sta začeli razdeljevati imetje revežem. To pa ni bilo všeč nekemu mladeniču, ki je hotel Lucijo poročiti. Imel je upanje, ker mati pred svojim ozdravljenjem ni bila nasprotna poroki. Tako daleč je šla njegova zahteva, da jo je naznanil prefektu, da je kristjanka. Ker je prefekt Pashazij ni mogel z obljubami pripraviti do odpada od vere, jo je ukazal hudo mučiti; končno ji je rebelj prebodl z bodalom grlo (leta 304). Pokopana je sedaj v Benetkah.

Tako je: hudobneži se nazadnje, ko ne pomagajo zapeljiva, lažniva beseda, zatečejo k nasilju. To vidite tudi dandanes. Tistim, ki tega ne vidijo, naj sv. Lucija, ki je tudi zavetnica za zdravje oči, izprosi luč spoznanja.

IZ SV. EVANGELIJA

Tisti čas so poslali Judje k Janezu iz Jeruzalema duhovnikov in levitov, da so ga vprašali: »Kdo si ti?« — Priznal je in ni tajil; priznal je: »Jaz nisem Kristus.« — In vprašali so ga: »Kaj torej? Si Elija?« — Rekel je: »Nisem.« — »Si li prerok?« — Odgovoril je: »Ne.« — Rekli so mu torej: »Kdo pa si? da odgovorimo nam, ki so nas poslali. Kaj praviš samo o sebi?« — Rekel je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Izravajte pot Gospodovo, kakor je rekel prerok Izaija.« — In kateri so bili poslani, so bili izmed farizejev. In vprašali so ga ter mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne Kristus ne Elija ne prerok?« — Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem z vodo; sredi med vami pa stoji, katerega vi ne poznate, ta, ki pride za menoj, ki je pa pred menoj; in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovega obuvala.« — To se je zgodilo v Betaniji, onstran Jordana, kjer je Janez krščeval.

SV. JANEZ KRSTNIK nam marsikaj koristnega pove. Danes nas uči dvoje lepih čednosti:

1. resnicoljubnosti. Koliko laži je v svetu! Od začetka sveta vse do danes. Spočel jo je hudi duh, ki se zaradi tega imenuje oče laži. A ne le spočel, marveč obilno posejal po vsej zemlji; okužil z njo neštete duše in zastrupil premnoga srca, tako da sv. pismo ugotavlja: svet ves tiči v zlu.

Dejansko, poglejte na tiskan papir: koliko laži je vrgel v svet, koliko resnice potepal, zmaličil ali potvoril, koliko glav je zmešal, koliko src neukih in učenih oddaljil od Boga, od vere in Cerkve, od pametnega krščanskega življenja. Varujmo se slabega, posebno brezverskega čtiva, ki je natrpano po raznih romanah, znanstvenih knjigah, revijah in časnikih!

Poglejte v območje jezika: koliko prevare, koliko zvijačne zabavnosti, kako malo iskrenosti med narodi, družinami, posamezniki! Kjer vlada laž, tam je pekel!

Poglejte v politiko in filozofijo:

koliko gorja imajo na vesti razni goljufi! Z medenimi obljubami so zapeljali cele rodove v grenko morje bridkih razočaranj.

Poglejte v hram kulturne umetnosti: slike, filmi, gledališke predstave, ki bi naj bili sredstva prave cmike, koliko greha so zanesli v svet, koliko nedolžnih duš pokvarili, koliko mladostne sreče skalili!

Vse to, ker ljudem manjka resnice, skladnost z Bogom, z njegovo postavo in njegovimi odloki, z njegovimi načrti ter nameni.

Laž in goljufija, to, kar nasprotuje resnici in poštenosti, je nekaj sramotnega in človeka nevednega. Bog ju obsoja in kaznuje. Pa tudi pri ljudeh ima laž kratke noge. Je torej vsestransko podla in zaničevanja vredna in poleg tega škodljiva, škodljiva človeku, škodljiva človeški družbi.

Resnica je pa nekaj zelo velikega, plemenitega in zaslužnega.

Bodimo resnicoljubni, da bomo zadovoljili Boga, ljudi in svojo lastno vest!

2. ponižnosti. V svetu, žal, prevladuje ošabnost, čeprav je nihče ne mara. Greh, ki je vsem ljudem, ne le dobrim, ampak tudi slabim, grozno zoprn in neljub, je v prvi vrsti napuh. Vsi ga imajo v želodcu in vendar v mnogih gospoduje. Je pa sam na sebi grd, nečloveški in nekrščanski.

Ali ni znak ošabnosti, če krščen človek ne mara skloniti svojega majhnega duha pred neskončno velikim Bogom, ko n. pr. ne veruje ali ko več ne moli ali prestopa zapovedi ali ko se na kakršenkoli način upira božji milosti? — Ali kadar ljudje prezirajo pravično oblast, predstojnike, in otroci starše?

Bo menda vprašanje vzgoje in, predvsem, samovzgoje in olike: človek, ki je lepo vzgojen, je po navadi ponižen.

Janez je nekaj pomenil, užival ugled ter sloves in kako svetniško skromno je sodil o sebi. Ljudje se pa tako radi napihujejo in iščejo časti. Se delajo več kot veljajo in so.

Ponižnost, komu ni všeč, ko jo na bližnjem vidi! Pregovor pravi, da ponižnost razorož človeka.

Bodimo torej ponižni!

PREDNOST VERSKIM RADIJSKIM URAM

Španska radijska družba je napravila anketo o svojih oddajah. Prvo mesto so dobile verske oddaje barcelonske postaje. Te oddaje, za katere je bilo oddanih 4/5 glasov, so posvečene preganjani Cerkvi. Te oddaje pogosto prenašajo vatikanske in druge evropske in ameriške postaje. Splošno priznanje poslušalec pričra, kako živo se zanimajo španski katoličani za usodo Cerkve molka za spreobrnjenje preganjalcev in trpljenje katoličanov v svetu.

ZBOROVANJE KATOLISKIH IZOBRAZENECV FRANCIJE

V Parizu so zborovali katoliški izobraženci Francije. Studijskih dni so se aktivno udeleževali pisatelji, zgodovinarji, filozofi, politiki in duhovniki. Posvetili so se študiju naslednjih vprašanj: Krščanstvo in moderni čas, Krščanstvo in socialno vprašanje, Krščanstvo med Vzhodom in Zápdom. Kot gost se je zborovanja udeležil tudi florentinski župan La Pira, ki je dejal: »Krščansko družbo imenujemo ono, v kateri ima Kristus svojo hišo, pa ima tudi človek svojo streho. Družba, kjer so cerkve polne in človek nima nad sabo svoje strehe, se ne more imenovati bolj krščanska kot pa ona, kjer so cerkve zaprte. Družba mora biti pravična in svobodna.

KONGRES KATOLISKIH ZDRAVNIKOV

Sedmi mednarodni kongres katoliških zdravnikov se bo vršil na Holandskem od 10. do 16. septembra prihodnjega leta. Kongres bo v Haagu, zadnje dni pa v Nimegenu, kjer je sedež holandske katoliške univerze.

ROMANJA V ARGENTINI

Argentinska Katoliška akcija je izvedla romanje v stolnico v Cordovi in v druge mestne cerkve. Udeleženci so molili za žrtve zadnje revolucije.

CERKVENA HIERARHIJA V ZDA

Ob 50-letnici mašništva apostolskega nuncija nadškofa Cicognanija, ki predstavlja Vatikan v Združenih državah, se je zbralo v Washingtonu pri službi božji 6 kardinalov, 26 nadškofov, 140 škofov in 40 diplomatskih predstavnikov, ki so akreditirani pri washingtonski vladi. Prvič v zgodovini katoliške Cerkve so bili v ZDA zbrani vsi škofje skupaj ob tako pomembnem jubileju. Voščila, ki so jih izrekli apostolskemu nunciju kardinali, nadškofje in škofje Združenih držav, so vsa izzvenela v sinovski vdanosti svetemu očetu in napredku katoliške Cerkve v ZDA.

KRŠČANSKO DELAVSKO GIBANJE V NEMCIJI

V prisotnosti 250 zastopnikov podjetnikov in delodajalcev iz vseh delov nemške zvezne republike je bilo v Essenu ustanovljeno krščansko delavsko gibanje. Prvi kongres se vrši te dni.

NOVI KONVERTITI

Na Škotskem sta prestopila v katoliško Cerkve dva duhovnika škotske episkopalne cerkve. Oba spreobrnjena, John Wattie in Ian Boxer, sta prejela luč resnice v jezuitskem kolegiju v Edinburgu.

KATOLISKA UNIVERZA V MANILI

Katoliško univerzo v Manili na Filipinih, ki je bila med zadnjo vojno porušena, so sedaj obnovili. Danes šteje 6600 dijakov. Ima filozofsko, pravno in gosposdarsko fakulteto. 37 odstotkov vseh šol na Filipinih pripada katoličanom in imajo v svojih šolah 274.000 gojencev.

KARDINAL COPELLO V RIMU

V Rimu se mudi kardinal Copello, nadškof Buenos Airesa. Svetemu očetu poroča o stanju katoliške Cerkve v Argentini po zadnjih dogodkih. Stopil bo tudi v stik z različnimi cerkvenimi uradi zaradi vprašanj, ki so nastala ob uničenju važnih škofijskih dokumentov ob zadnjih neredih.

Naš verski in katoliški tisk

»KATOLISKI GLAS« - tednik - izhaja v Gorici - cena 25 lir. - **Naročite ga istotam kot »Pastirčeka«, ali pa ga kupite v Trstu in Gorici v prodajalnicah časopisov.**

»PASTIRČEK« - mesečnik za otroke - izhaja v Gorici - cena 30 lir. - **Naročite ga pri svojem dušnem pastirju ali v Gorici - Riva Piazzutta 18.**

»VERA IN DOM« - mesečnik za družine - izhaja v Celovcu. - **Naročite ga istotam kot prejšnja dva, ali pa naravnost v Celovcu (Klagenfurt, Viktringer Ring 26 - Austria).**

»DUHOVNO ŽIVLJENJE« IN »KATOLISKI MISIJONI« - to sta samo dve izmed mnogih naših revij, ki jih izdajajo naši rojaki v Argentini. **Naslov dobite pri svojem dušnem pastirju.**

MOHORJEVE KNJIGE - oglasite se pri svojem župniku.

PO SVETU NAOKROG

KITAJSKA MODROST

Ten Yon Li, znani igravec nacionalistične Kitajske, je odšel v ZDA, kjer je v Hollywoodu sklenil pogodbo za več filmov. Casnikarjem, ki so ga ob prihodu v Hollywood obsuli z vprašanji, je odgovoril z globoko in slikovito kitajsko modrostjo.

Vprašali so ga: »Ali ste zadovoljni, da ste sklenili pogodbo s Hollywoodom?« Odgovor: »Tudi najbolj gluha ušesa slišijo žvenket zlata.«

»Kaj mislite o Hollywoodu?« »Mislim, da bi bil zelo bedast tisti ribič, ki bi slabo govoril o morju, v katerega je vrgel mreže.«

»Ali si boste preskrbeli dobrega reklamnega agenta?«

»Kdor zna prav in ubrano bobnati, je vseeno, kje ga kdo posluša.«

»Zakaj si niste že oskrbeli avtomobila?« »Kadar se nepotrebne reči kupujejo na obroke, je nevarno, da je treba potem one potrebne prodati za gotovino.«

Priklonil se je in tako zaključil tiskovno konferenco.

IZREDNI RAZNASALCI ČASOPISOV

Trije ameriški prijatelji so se domenili, da bodo izmenoma, vsak po 2 uri, prodajali časopise na vogalu glavne ulice Perth Amby, mesteca v državi New Jersey. Hoteli so na ta način velikodušno pomagati slepemu in onemoglemu raznasalca časopisov, ki je bil sam na svetu. Zdravnik mu je bil naured predpisal počitek radi onemoglosti.

Do tu še ni nič tako izrednega; posebnost je bila v tem, da so ti plemeniti možje izvrševali vsak svoj poklic. Eden je bil

namreč zdravnik, drugi odvetaik in tretji inženir. Požrtvovalno so se vrstili v izrednem poslu skozi ves mesec, dokler ni slepi mož ozdravel. Tedaj so mu s časopisi prislužen denar izročili.

CEPIVO »SALK« JE USPEŠNO

Skupina znanstvenikov zdravstvene svetovne organizacije, ki so dobili nalogo, da proučijo učinke Salkovega cepiva proti otroški paralizi, so izdali poročilo, ki pravi, da je to cepivo uspešno za otroke od 6 do 10 let stare.

Do sedaj so s tem cepivom cepili 10 milijonov otrok petih različnih držav in razen posameznih slučajev v ZDA se je povsod izkazalo kot uspešno in brez zlih posledic.

AMNESTIJE V JUGOSLAVIJI

Jugopress poroča, da bo zvezni izvršni svet v Jugoslaviji pomilostil ob dnevu republike več tisoč obojencev. Od teh bodo mnogi izpuščeni na svobodo, drugim pa bodo kazni znižane. Med drugimi bodo izpuščili tudi 80 duhovnikov. To je primat, ki si ga privoščijo lahko le komunistične države, kjer vlada »popolna verska svoboda«.

Jugoslovansko notranje ministrstvo je odredilo razpust koncentracijskega taborišča političnih emigrantov iz kominformističnih dežel v Gerovem na Hrvaškem. V tem taborišču je bilo nad 2 tisoč internirancev, katerim je sedaj dana možnost, da lahko ididejo v deželo, v katero želijo. Večji del je že odšel v svoje rojstne dežele, 250 internirancev pa bo prekorajilo mejo pri Sežani z željo, da si preko morja poiščejo in ustanovijo novo življenje, ker ne marajo več v domači paradizi.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

SLOVENSKI DOM V LONDONU

Anglija je po končani drugi svetovni vojni postala zatočišče številnih Slovencev, ki jim ni bilo dano, da bi se živeli v osvobojenih domovini. Med njimi je vsa ta leta neumorno deloval č. g. Ignacij Kunstelj, ki je lepo številu let tudi izdajal verski mesečnik »Pismo«. To je bila lepa vez med Slovenci na Angleškem, toda ni zadostovala. Potrebovali so tesnejših stikov in plodnejših udejstvanj. A vse te lepe zamisli bi ne mogle vzbrsteti nikjer drugje tako lepo kakor le v skupnem domu. Zato so si tamošnji Slovenci že lanskega julija število dvonadstropno hišo in letos v oktobru so že imeli v teh prostorih svoj občni zbor.

»Naš dom« v Londonu je pa obenem tudi zatočišče Slovencev v potrebi. Tako je doslej nudil že nad 100 prenočišč in v mnogih primerih tudi brezplačno hrano potrebnim rojakom. Vanj se posebno zatekajo študentje, pa tudi drugi revnejši Slovenci. Dom je v bližini kolodvoza »Victoria«. Naslov: 62 Offley Road, Oval, S. W. 9, London.

ZVONIK V RADISAH - ZRTEV PLAME - NOV

Dne 16. novembra zvečer se je iz še nepojasnjenih vzrokov vnel zvonik radiške cerkve na Koroskem. Gospod župnik je prvi opazil ogenj, a ker ni bilo blizu vode in ker gasilci niso imeli dovolj dolgih cevi, je ogenj divjal naprej in uničil zvonik. Zvonovi so vsi razbeljeni popadali na tla, nato je zgrmela še streha zvonika. Preprečili so, da se ogenj ni razširil tudi na cerkev. Radiška cerkev je šele pred tremi leti dobila nove zvonove, zato je žalost Radisčanov tem večja. Škodo cenijo na 260.000 šil. Zavarovalnica bo krila le majhen del škode.

GOSPODARSTVO

Kako ohranimo vino dobra?

Hvalevredno je, če se človek veseli dela svojih rok, svoje pridnosti. Upravičeno z zadovoljstvom in ponosom skrben gospodar pregleduje ob obilnem donosu svoje žitnice, kleti, hleve in zlasti, če se ob dobri kapljici samozavestno v družbi prijateljev nekoliko pohvali, češ dobrega in dosti smo letos pridelali. — Še Bog mu ne bo tega zameril. Saj pa zasluži pohvalo, če je znal svoje vino pripraviti in ga tudi ohraniti ali obvarovati doslej naštetih bolezni: vinskega cveta, cika in vlačljivosti. Toda, kot vsaka dobra stvar, ima tudi vino mnogo sovražnikov.

Nad vse težko je udarjen vinogradnik, če mu vino v kleti popolnoma zavre in postane podobno motni snovi, ki odratno smrdi. Tako vino je podleglo nevarni bolezni, ki se imenuje **zavelica**. Seveda ga je treba vreči na gnojišče. To bolezen povzroča posebna glivica, ki zaporedoma napada kislino, barvila, česlovino in ostale snovi v vinu, zlasti alkohol. Bolezen se pojavlja rada pri vinih z nizko gradacijo alkohola (pri slabih vinih) in kjer se ni pravilno ravnalo ob vrenju. Ko bolezen opazimo, navadno v poletju, moramo pohiteti, da se v času morda le preprečimo njen razvoj. Z raztopino kalijevega metabisulfita (10 gr v mlacni vodi za 1 hl vina), bomo verjetno zavrelico ustavili in vino tako rešili. Očiščeeno vino je seveda treba pretočiti v zdrav sod. Ker pa je imenovana bolezen nevarna, se priporoča posvet s strokovnjakom.

Tudi letos sem že slišal tožiti, da vino, ki nekoliko stoji na zraku (v steklenici), **rado porjavi** ali postane **črnkasto**. To ni prava vinska bolezen, marveč je bolj napačna, katero povzroči površnost pri kletarjenju. Prvi vzrok tega pojava je v tem, da ob trgatvi nismo dovolj skrbno odbirali gnilih jagod. Tako vino postane bolj rjavkasto. S pravočasnim pretakanjem in zadostnim ter pravičnim žveplanjem smo vino popravili, če smo mu tudi dodali na vsak hl 10 gr apnenega sulfita. Če pa vino postaja prav **vijoličasto črno**, je temu navadno krivo železno orodje (ali žebelj v sodu), ki pride v dotik z vinom. Tako vino je treba precediti in mu dodati na hl do 100 gr limonove kisline.

Znamenje neodpušljive vinogradnikove zanikrnosti je pa vino, ki ima duh oz. **okus po plesnivosti**. To mu je namreč skoro redno kriva plesniva vinska posoda. Večkrat taka vina sploh niso več užitna in zanje ni več učinkovitega zdravila. Manj apnenave vina pa moremo zdraviti na več načinov. Najuspešnejši je način s gorčično moko (2 dkg moke na hl v vrečici potopimo v vino za en teden) ali pa z dobrim oljčnim oljem (ca 250 gr na hl dobro pomešamo z vinom).

Iz življenja Cerkve

KATOLIKI V KOMUNISTIČNI DRUŽBI

V Belgijo je prispela iz Kitajske skupina mladih komunistov. V delegaciji sta tudi dva člana, ki poudarjata, da sta katolika. Na ta način hočeta pokazati, da je na Kitajskem katoliška vera svobodna. To je dalo povod, da se je oglasil p. Van Coille, ki je bival 15 let na Kitajskem kot misijonar in je 3 leta prebil v zaporu. Pater Van Coille je dejal, da je poteza Kitajskih oblasti dovolj jasna. Prav pred prihodom te delegacije v Belgijo so na Kitajskem izpustili na svobodo 4 belgijske misijonarje. Tudi ob Ču-En-Lajevem prihodu v Zenevo leta 1954 so Kitajci izpustili na svobodo nekaj misijonarjev. Treba je pač napraviti dober vtis in zbuditi zaupanje. To je premišljen način, kako vreči pesek v oči navidezem, ki verjamejo v bajko o svobodi v ljudskih demokracijah.

KATOLISKA UNIVERZA V NIGERIJI

Katoliške šole v Nigeriji so dobile velik pomen z ustanovitvijo nove univerze. Prebivalstvo Nigerije je revno. Redki so zmogli šolanje v inozemstvu, ali pa na edini domači univerzi v Ibacanu. Katoliški škofje Nigerije so proučili položaj in se obrnili na ZDA za pomoč. Pomoč je zagotovljena in Nigerija bo dobila katoliško univerzo, na katero bodo imeli dostop vsi.

V 80 LETU POSTAL KATOLICAN

Bivši stotnik japonske mornarice Aoyagi je v 80 letu starosti sprejel sveti krst. V mladosti je bil hud nasprotnik katoliških misijonarjev, ki so ustanovili v Tokiju bolnico. Po dolga letih je, nekdanj hud nasprotnik, našel na stara leta zavetišče prav v tej bolnici, katere ustanovitev je nasprotoval.

»RESNICA POTREBUJE GLASNIKA - IN GLASNIK, KI DOSPE DO VSEH LJUDSKIH PLASTI, JE TISK.«

PIJ XII. IN TISK V DANAŠNJIH DNEH

Tisk oblikuje javno mnenje - Velika odgovornost tiska pred Bogom in ljudmi

Ne imeli bi slabega tiska, če bi ga katoličani sami ne podpirali

Papež Pij XII. je velik glasnik resnice v teh razburkanih časih. Kot najvišji predstavnik Kristusove Cerkve in namestnik Kristusove zemlje porabi vsako priliko, da pove svetu, kako gleda katoliška Cerkva na razna vprašanja, ki se pojavljajo v svetu. Pij XII. uči resnico ne toliko v pisani besedi, kot so to delali papeži pred njim, temveč se poslužuje govornih besed, da daje smernice na vseh poljih človeškega mišljenja in delovanja. O tem pričča že lepo število knjig, v katerih so zbrani njegovi govori, ki bodo vsem bodočim stoletjem jasen dokaz, da je krmar Kristusove Cerkve sredi 20. stoletja stoodstotno izvršil naloge svoje odgovorne učenjske službe.

Eno izmed vprašanj, o katerem je sv. oče neštetočrat razpravljal v svojih govorih je vprašanje tiska in posebej še katoliškega tiska. Naj navedemo le nekaj primerov.

VPLIV TISKA NA JAVNO MNENJE

L. 1950 je sprejel udeležence mednarodnega kongresa katoliškega tiska, katerim je v dolgem govoru pojasnil, kako izreden vpliv ima tisk

VPRASHUJETE — ODGOVARJAMO

NEKAJ O KATOLISKIH STRANKAH

Bral sem v »Novem listu« članek, v katerem se sprašuje, ali je potrebna katoliška stranka. Meni se zdi, da za katoličane ni to noben problem več. Prepričan sem, da je katoliška stranka potrebna, posebno tu, kjer moramo pojme jasno opredeliti. Saj tu pri nas ne gre samo za to, ali in kako bomo ohranili svojo pripadnost slovenskemu narodu, ampak tudi kako bomo ohranili vero v Boga in človeka. S tem pa nečem reči, da je potrebna kaka konfesionalna ali verska stranka. Tako govorjenje bi bilo sploh bedarija. »Novi lista« je povzel svoja izvajanja po avstrijskem listu »Offenes Wort«, ki naj bi bil po njegovem mnenju organ avstrijske katoliške akcije.

Ali morete kratko pojasniti, kakšno je stališče katoliške sociologije do vprašanja o katoliški stranki?

Ali imate kako možnost, da bi pozvedeli, kakšno avtoriteto ima list »Offenes Wort« in kakšno važnost ima njegova beseda?

Lojze s Krasa

Najprej odgovor na vprašanje glede lista »Offenes Wort«. Iz čisto zanesljive strani smo poizvedeli, da ta list ni nikakor organ avstrijske katoliške akcije. Ondotna katoliška akcija nima na ta list nikakega vpliva. Včasih pride celo do polemik med katoliško akcijo in listom. Toda to ni važno. List objavlja marsikaj, kar bi lahko tudi katoličani mirno odobraval. Kar piše list o tem, da v Avstriji ne kaže ustanovljati na novo »katoliške« stranke, utegne biti pravilno. Ondi delujejo katoličani v »Avstrijski ljudski stranki«. V tej stranki pa

na javno mnenje. Govoril jim je o dolžnosti, ki jo mora živo čutiti katoliški tisk, da pomaga Cerkev pri širjenju verskih resnic in smernic, ki jih dajejo papeži, ko se pojavljajo nove zmote. Zlasti je priporočil, da ne sme imeti katoliški

imajo katoličani vodilna mesta. V tej stranki ni nikakih marksistov, ki imajo svojo socialistično stranko, v kolikor niso pri komunistih. Tudi izraz sam »katoliška stranka« ni točen. Ponekod imajo katoličani svojo stranko, ki je v bistvu stranka katoličanov, ki hočejo v javnem življenju delovati po katoliških načelih. Primer take stranke so italijanski demokristjani. Kar je namreč v Avstriji morebiti nemogoče, je v Italiji možno in italijanski katoličani bi napravili katoliški in narodni stvari slabo uslugo, ako bi jo »Novemu listu« na ljubo razpustili. Ne gre pri tem za kako versko ali konfesionalno stranko v dobesednem pomenu besede, ker bi mogli sodelovati s tako stranko tudi nekatoličani, katerim bi se zdelo javno delo po katoliških načelih najkoristnejše. Cerkev sama nima pri taki stranki nikakega neposrednega vpliva, temveč oznanja samo splošna načela, po katerih naj katoličani delujejo v javnem življenju. Nikoli ni Cerkev odgovorna za delovanje kake stranke, temveč za svoje delo odgovarjajo sodelavci stranke sami. To je pogosto izjavil pokojni De Gasperi: »Za kar je v našem delu dobrega, se imamo zahvaliti nauku Cerkve, za napake svojega dela pa odgovarja naša človeška slabost«. Ako spoznajo katoličani kake dežele, da bi bilo koristnejše za katoliško in narodno stvar, če delujejo v stranki skupno z onimi, ki ne izpovedujejo katoliškega svetovnega nazora, morejo to storiti, toda z eno izjemo: ne morejo biti povezani v eni stranki z ljudmi, ki izpovedujejo marksizem, ali pa s takimi, ki so trojanski konj komunistov, ki bi radi na ta način razbili katoliške in nekomunistične vrste. Če želi »Novi lista« zagovarjati tako politiko, potem je naša dolžnost, da se z njim ne strinjamo.

tisk nobene zveze s katerokoli teoretično ali praktično zmoto, ker le tako bo res vedno in povsod borec za zmago resnice med zmotami časov.

ODGOVORNOST PRED BOGOM

Istega leta je sprejel večjo skupino ameriških časnikarjev in jim govoril o veliki odgovornosti, ki jo imajo časnikarji pred Bogom in ljudmi. Povdaril je tudi, kako veliko važnost ima tiskana beseda v kraljestvu resnice. »Resnica potrebuje glasnika — je vzklilnik — in glasnik, ki dospe do vseh ljudskih plasti je tisk.«

TISK - OZNANJEVALEC MIRU

Leta 1945 so prišli v Rim razni časnikarji. Sv. oče jim je v posebnem govoru govoril o njihovi nalogi kot graditeljev miru.

Po tisku se ustvarja mir ali pa se seje sovraštvo. Koliko hujskanja je že zakrivil tisk, koliko preganjanja. Tudi preganjalec Cerkve je služil tisk, da so jo blatili in obrekovali. A tisk ustvarja tudi mir. O tem je govoril novoporočenec že l. 1940, ko jih je svaril, naj ne berejo slabega tiska, ampak mora v njihove družine katoliški tisk, ki prinaša družinam in narodom glas Cerkve, ki je glas miru in sprave.

SVOBODA TISKA

Ko so prišli v Rim ameriški izdajatelji in pisatelji je jasno zagovarjal svobodo tiska in tako obsodil vse tiste državne sisteme, ki pisano besedo uklepajo v verige. Seveda je tudi pojasnil, da pod svobodo si ne smemo misliti, da tisk lahko piše to kar je zmotno in slabo, pač pa da je prost v iskanju dobrega. Isto je kot pri človeku. Ni svoboden v tem, da dela dobro ali slabo, ampak svoboden v tem, da izbira med do-

brim in slabim pa če prav ima fizično moč, da lahko dela tudi slabo.

BIC SLABEGA TISKA

Večkrat in ob raznih prilikah je sv. oče govoril o zlih posledicah slabega tiska, pa naj si bo ta v službi zmot ali pa pokvarjenosti. Razgalil je vse razdejanje, ki ga prinaša tak tisk v duše posameznikov, v družine in med narode.

Mnogokrat je obsodil tisk, ki povzdiguje seksualnost ali pa jo neti na vse načine. Opozarjal je na grozote, ki jih prinese mladini ko s svojimi opolzki romani, članki in slikami ubija v njej čut sramežljivosti in smisel za lepo čisto življenje.

TISK V SLUŽBI CERKVE

Ko je sv. oče govoril ob koncu vojne postnim pridigarjem mesta Rima je orisal veliko važnost tiska pri širjenju vere in utrjevanju božjega kraljestva v katoliških deželah. Zlasti je ob tej priliki naročal duhovnikom naj širijo verski in katoliški tisk, ker drugače bo hudobni duh uničil vse seme božje besede, ki se seje s prižnice. Verniki besedo božjo slišijo, ko pa pridejo iz cerkve v svet nanjo pozabijo, če nimajo nikogar, ki bi jih na Boga in njegove nauke spominjal. In tudi izgu-

bijo pravo smer, če ni nikogar, ki bi v nešteti problemih današnjih dni ne kazal prave poti. Ta spremeljalec katoličanov v življenju je njihov katoliški tisk.

DOBER TISK - VARUH DRUZIN

Ko je zlasti prva leta svojega vladanja sprejemal tedensko novoporočence, ki so prihajali v Rim, jim je večkrat govoril o tisku. Svaril jih je, naj v svoje družine ne pustijo slabega tiska v kakršni koli obliki in kakršne koli barve. Slab tisk prinaša v družine prekletstvo. Priporočal pa jim je neštetočrat dober tisk in zlasti verski in katoliški tisk, ki jih bo vzgajal k medsebojni zvestobi, jih učil potrpljenja in junštva v preizkušnjah, vlival v duše poguma, dajal nauke za pravo vzgojo otrok. Dober tisk je angel varuh družine in zato bi moral biti v vsakem domu, kjer jim je pri sreči družinska sreča, mir in soglasje.

To je le nekaj misli iz nauka sv. očeta Pija XII. o tisku. Iz njih bo vsak lahko razbral veliko skrb sv. matere Cerkve za svoje otroke, a tudi veliko prošnjo, naj bi vendar enkrat katoličani razumeli, da v njihove roke in v njihove družine spada dober tisk in predvsem verski in katoliški tisk.

REVILJA "VERA IN DOM"

Vse premalo opozarjamo na našo katoliško leposlovno revijo Vera in dom, ki je po počitnicah spet priromala iz tiskarne v Celovcu.

Pred kratkim smo dobili v roke deveto številko, ki je gotovo med letošnjimi najboljša. Najprej nas Anton Orehar seznanja z življenjem Slovencev v Argentini. V leposlovni del pa so prispevali svoje črtice in pesmi že znani, pa tudi novi sodrujnik. Med prozo je gotovo najboljša črtica V. Jolice Fondove z naslovom Smetar Antonio. Fondova je pisala tokrat iskreneje kot kdaj koli, tako da toplina njene besede in njenega srca prepiča in prevzame. Tudi Stanko Janežič se je spet oglašil po daljšem času. Poslal je zgodbo o Vincu. Korotaj je objavil še Oropan zaklad, Turk Potoček, Jelisava pa nadaljuje z zapiski iz svoje domovine pod naslovom Očetova dedovina. V dramski obliki nadaljuje Zdravko Novak običaj Ustoličenja na Gosposvetskem polju.

Precej številno so zastopani pesniki. Poleg Brune Pertotove, ki je objavila dve pesmi, so poslali svoje verzice še: Tugomir, Erik Kovačič, Tone Žiljski in S-va.

Nov in bogat pa je v tej številki kulturni del. Pavel Slapar piše v poljudni obliki, a zelo stvarno in dokumentirano razpravo o razmerju vere do komunizma, Jože Peterlin predstavlja tržaškega slikarja Avrelia Lukežiča, Martin Jevnikar poroča o Kranjčevi knjigi »Nekaj bi vam rad povedale«. Zelo zanimive pa so kulturne

vesti, ki nam odpirajo pogled v kulturni svet. Prav ta del je nov in je revija z njim mnogo pridobila.

Tudi gospodinje imajo svoj del in ugankarji prav tako.

Revija Vera in dom se po svoji kvaliteti tako dviga, da bo nadomestila počasi tisto veliko vrzel tudi na Tržaškem in Goriškem, ko smo bili brez leposlovnega lista, ki bi redno in točno izhajal. Revija je našla že pot v vse slovenske vase. Pomeni je, tako da jo more vsakdo naročiti. Dobite jo v slovenskih knjigarnah in pri slovenskih duhovnikih na Tržaškem in Goriškem.

NOV SLOVENSKI ROMAN

Pred Božičem bo izšel nov slovenski roman z naslovom: In hrumela je Drava, ki ga je napisal pisatelj dr. Metod Turnšek. To je roman iz dni, ki so nam še blizu, iz leta 1941. Godi se na Stajarskem in v Ljubljani. Prikazuje pa tudi usodo slovenskih Primorcev na Stajarskem. Vsa zgodba se izvrši v štirih dneh. Za roman, v katerem nastopa tudi dr. Lambert Ehrlich, vlada veliko zanimanje, saj so dokumentaristični romani redkost.

V NEDELJO ZA NAS KATOLISKI TISK BO V RADIJSKI ODDAJI »VERA IN NAS ČAS« GOVORIL NAS UREDNIK O KATOLISKEM TEDNIKU.

Srečanje s hudičem

Sinoči, ko sem šel k seji društva za katoliški tisk, sem srečal hudiča. Obleden je bil elegantno: hlačnice so bile zlikane in izza čevljev so se videle svilene nogavice. Nagnil je k meni svoj gladkoobrit obraz in se mi posmejal: »K seji tiskovnega odseka greste? Na smeh mi gre. Le mučite se, ubogi katoličani, jaz vas bom vendarle zadavil! Poglejte moje pest: trda je in neusmiljena. S to roko sem zavezal katoličanom oči in več kakor 60 let že trdno drži ta obezva.«

S palčko je pokazal mimogredočega. »Poglejte tega gospoda! Tudi njemu sem zavezal oči, dasi on ne ve tega. Je katoličan, pa bere samo moje časopise, v katerem mu skrivaj dan za dnem zasmehujem Cerkev in krščanstvo. Vsak četrtek si kupi še šalji list s pikantnimi — vi bi rekli z umazaniami — anekdotami in z umetniškimi — po vaše kajpak nemoralnimi slikami. Hlastno ogleduje slike, pozira moje dovstipe in slednjič vrže časopis v koš za smeti. Otdot pa roma po vsej hiši: prav vsi, tudi kuharica, ga prebero. Dobro sem mu zavezal oči, mar ne?«

Nekaj korakov dalje sva srečala gospodično. »Ali vidite ondri tisto dekle? Tudi

ona je katoličanka, celo v cerkev hodi. Pa je vendar zvesta naročnica mojega lista, ki ga vsak dan kupuje v tej trafiki. Roman, ki ga priobčujem in pa intimne zgodbe iz družinskega življenja so pač zelo interesantne. List pa tudi ne stane več kot 30 lit, to ni veliko, to je kakor kapljica, mislite vi. Res je kapljica, ampak množica tvori silo. Z lirami te katoličanke in s stotisočaki drugih vaših ljudi zidam tiskarne, krijem stroške za papir in tisk in plačujem časnikarje, ki mi morajo služiti tukaj in na vsem svetu. — Kako radi nosijo katoličani moje obezve!«

Prišla sva mimo prodajalca časopisov, ki je imel bogato izbiro in kjer na stotine mimoidočih vsak dan kupuje časopise. Listi so bili nakopičeni, tako da sem lahko bral naslove. Hudiču so se svetile oči: »Tukaj prestejte vaše časopise, prestejte jih vendar!«

Molče sem šel: eden, dva, trije... Samo eden izmed njih izhaja v nekoliko večji nakladi. Težka misel mi je legla na dušo. »Sedaj pa poštejte moje časopise!« Hitro je kazal s palico od časopisa do časopisa. Vsi so bili veliki listi z visoko nakladno številko.

»Ta list mi služi z uvodnim člankom, oni s pikantnim podlistkom; v tem časopisu najdete moje oglase, že veste katere.

V onih listih vidite moje slike; va bi najbrž zardeli, bralci pa se le pritaženo smehljajo. In ondri izhajajo škandalozne zgodbe, katere tako ljubim, in zahrbitni napadi na duhovnike in redovnice. Slednji so zlagani, poročete vi, vem to, a nič ne de, učinkujejo pa le. In tukaj zanimive novice iz kina in zabavne dogodbe iz gledališkega sveta.«

Slednjič je le nehal in povesil palico. »Poglejte, toliko listov dela zame, prvi tako, drugi drugače. In katoličani berejo in plačujejo moje časopise. Kaj pravite, ali ni trdna moja obezva?«

Nasproti nama je prihajal duhovnik; »Poglejte ga; preteklo nedeljo je pridigoval proti meni. Veliko si je prizadeval, posebno konec je bil ganljiv. Govoril je, kako naj izganjamo mutastega hudiča. Jaz namreč delujem tudi tiho in neopaženo. Toda dobri mož me ne bo izgnal. Stel sem: vseh skupaj je bilo pri pridigi 197 oseb... Pri meni pa, — pogledjte tjakaj!...« V strnjanih vrstah — pravkar so zaprli delavnice in urade — so vrel ljudje mimo prodajalca časopisov. Uradniki in delavci, elegantni in preprosti ljudje, mnogi, mnogi so kupovali časopise, pa malokateri je kupil našega. »Vidite, to je drugačna pridiga, drugačno občinstvo, ali ne? Kdaj ima duhovnik toliko ljudi pred seboj? In

jaz pridigujem vsak dan, zjutraj, popoldne in zvečer, v vsaki številki, v vsakem stavku. Ta siromak pa pridiguje vsako nedeljo enkrat svojim sto ovčicam. Haha, tudi njemu sem zavezal oči, tudi on ne ve, kje prebiva mutasti hudič. On ne vidi razločka med mojo in svojo pridigo, ki je kakor med strojno puško, katera izstrelji v minuto sto strelcev in med lokom, ki od časa do časa izproži puščico. On ne ve, kdo mu krade duše. Naj pridiguje, zmaga je le moja!«

Ob tem dolgem, sramotilnem govoru se je razvel. Sepetaje se je potem nagnil k meni: »Priznam, enkrat sem se začel bati katoličanov. Ko sem otrokom odvezal školsko molitev in sem jih učil nesramnih pesmi, ko sem jih odtujeval od zakramentov in zasmehoval njihovo vero; tedaj sem že menil, da sem si upal preveč, da bodo katoličani strgali raz oči moje obezve. Pa sem jo le še dva — do trikrat močneje zadržal. Vsak mesec sem izdal nov list, kateri je moral hvaliti katoličanom novi napredek toliko časa, da so pač verovali. Moja moč se je še okrepila; o, ta lepa obezva!... Poglejte mene! Jaz pa ne nosim obezve, jaz gledam jasno v svet in kako jasno! Posebno en posel, ki ga pa katoličani ne razumejo, jaz dobro ra-

zumem. Ponošen sem na svoj tisk, zanj vse storim. Vsi moji pristaši, prostovoljni in prisiljeni, morajo žrtvovati za moj tisk. O moj tisk, kako ga ljubim in hvalim! Saj me vendar vodi od uspeha do uspeha. Moja načela razširja po vseh okrajih, bero jih na vseh postajah, v vsakem brzovlaku. Z vsako ladjo plava moj tisk in v letalih plava po zraku. Širi se od mesta do mesta, od vase do vase, od hiše do hiše. Tej sili katoličani niste kos. O moja ljuba obezva!«

Prišla sva do hiše, kjer naj bi se vršila seja. Šel je z menoj po stopnicah in, ko sem odprl vrata, je hitro pogledal v dvorano: »Tale peščica ljudi, — komaj šestnajst, — in me hoče premagati?« Zaničljivo se je zasmejal.

Obrnil sem se in mu trdo pogledal v obraz in, preden sem pred njim zaprl vrata, sem mu dejal: »Dvorana, v kateri je Kristus obhajal zadnjo večerjo, je bila še manjša; in vendar sta te premagala duh in sila, ki sta izšla od ooud. Verujem, da te bo tudi v tisku premagal Kristusov duh, četudi mi pademo kot žrtve. Končno se bodo pa katoličanom le odprle oči in zvesto in požrtovalno bodo cenili svoj katoliški tisk. Iz rok in iz hiš bodo vrgli tvoje časopise. Tedaj bo konec tvoje moči. To verujem!«

Z G O R I Š K E G A

SLOVENSKO KATOLIŠKO PROSVETNO DRUSTVO IZ GORICE

priredi

v Marijinem domu na Placuti v soboto dne 10. decembra ob 20.30 pod vodstvom prof. Mirka Fileja

GLASBENI KONCERT

z naslednjim sporedom:

A) ZBOR IN ORKESTER

- 1) *Foerster - M. Filej*: Večerni motiv (Ave Marija) iz slov. opere »Gorenjski Slavček« za mešani zbor z orkestrom.
- 2) *A. Foerster - M. Filej*: Venček narodnih (III. dejanje - I. prizor) iz slov. opere »Gorenjski Slavček« za mešani in moški zbor, solist ter orkester.
- 3) *E. Komel*: Poročna koračnica iz kantate »Fante na vasie« za meš. zbor in orkester.

B) DUO HARMONIK

- 1) *I. Brahms - L. O. Anzagi*: Madžarski ples št. 5.
- 2) *F. Hindel - F. Fugazza*: Largo.
- 3) *C. Dani*: Favourite musical.

C) ORKESTER SOLO

- 1) *V. Parma - M. Filej*: Vesela koračnica.
- 2) *P. Mascagni - V. Billi*: Intermezzo.
- 3) *I. Strauss - M. Filej*: Valček »Dunajska krič«.

C) OPERETA

- 1) *V. Vodopivec - M. Filej*: »Povodni mož« groteska v 1 dejanju za soliste in orkester. (Režija Kumrov).

Koncert se ponovi v nedeljo 11. decembra 1955 ob 17. uri. - Vljudno vabljeni.

Vstop samo z vabili, ki se dobijo v trgovini čevljev Kosič in v kavarni Bratuž.

Podgora

Na prvo adventno nedeljo 27. novembra, sta zvesta naročnika »Katoliškega glasja« Pušnar Franc in njegova soproga Terezija praznovala zlato poroko v cerkvi in v krogu družine in sorodnikov. Obema izražamo iskrena in zlata voščila.

Na drugo adventno nedeljo pa smo v velikem številu in z lepim pogrebom spremlili k poslednjemu počitku tako naglo in nepričakovano nam preminulega istotako zvestega naročnika »Kat. glasja« in zavednega slovenskega in krščanskega moža 68-letnega Franca Terpina. Vsej preostali in verni družini naše sožalje. Nepozabnemu Francetu pa večni pokoj!

ZAHVALA

Ob bridki nepričakovani izgubi ljubljenega moža, očeta, brata, starega očeta in tasta

FRANCA TERPINA

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za lepo spremstvo pri pogrebu; posebno pa se zahvaljujemo č. g. župniku B. Spacapan za iskreno sočustvovanje, pevecem za žalostinke in sestram pokojnega za cvetje, sosedom in vsem, ki so nam bili v utiho ob tem prebridkem udarcu.

Podgora, 4. decembra 1955.

ZALUJOČA DRUŽINA TERPIN
IN OSTALI SORODNIKI

SVETLOBA IN SENCA DEMOKRACIJE

Na podlagi navedenih dejstev že lahko ugotovimo, kdo ima razloge in potrebo, da postane naš somišljenik in borec za tri temeljne človečanske pravice.

V prvi vrsti so gotovo vsi oni, ki tvorijo najnižjo plast človeške družbe in to so vsi fizični in duševni delavci, saj na njih golihih ramenih končno teži davčno breme. Med to najnižjo plastjo pa mora zavzeti prvo mesto vsa dorasajoča mladina, in to zaradi tega, ker ta mladina, kakor mladina sploh, že po naravi teži po zakonski zvezi. Saj edino zakonitev treh temeljnih človečanskih pravic zagotovi tej mladini vso tozadevno materialno podlago in pomoč.

Tudi starši te mladine bodo postali prištaši in boreci za omenjene pravice. Ko se te pravice uveljavijo, jim bo odvzeta velika skrb, kako svoje otroke spraviti v vsaj znošen zakon.

Ker bo v novem redu moralo biti zaposlena vse delavstvo, se bodo spet razvile male obrti. S tem bo omogočeno vsej mla-

Doberdob

Dne 19. nov. sta sklenila večno zvestobo Elza Lavrenčič in Mario Bet. Nevesta je bila zglédna voditeljica Dekl. krožka, zato so ji hvaležna dekleta pripravila s petjem in darovi kar najlepši dan.

Dne 26. nov. sta se poročila Stanislava Marušič, pridna cerkvena pevka in Anton Michelini, delavec iz Tržiča. Obema paroma želimo obilo božjega blagoslova.

V nedeljo 4. dec. pa so kar trije dogodki razgibali našo vas. Ponoči je umrla po dolgi bolezni 89 let stara Franciška Lavrenčič. Bog naj jo bogato poplača za ves trud pri vzreji družine v težkih vojnih letih.

Opoldne smo se vsi zavzeli ob strašni novici, da se je pod vasjo obesil nek mož iz Ronk, katerega so baje neljube družinske razmere privedle do tega groznega dejanja. Bog se ga usmili, nas pa varuj!

Zvečer smo v nabito polni župnijski dvoranci prisostvovali najprej poučenemu in veselemu filmu, potem dvema deklamacijama, nakar je v nebeskem in peklenem spremstvu »sv. Miklavža« osrečil in poučil mladino, pa tudi odrasle izpraševal in celo spovedoval. — Hvaležni smo preč. g.

Kretiču za dvorano; pa tudi vsem drugim, ki so nam pripravili tako lepo miklavževanje.

Štandrež

V nedeljo smo obhajali naš cerkveni shod. Vreme nam ni bilo preveč naklonjeno, — pa to je motilo le »komedije« v Gorici. Cerkevna slovesnost je potekala mirno ob lepem razpoloženju, ki ga je dvigalo cerkveno petje in priložnostni govori obeh domačih dušnih pastirjev. Zjutraj gospod Butkovič, ob 10. uri pri slovesni

sv. maši pa preč. msgr. Alojzij Novak, ki upravlja župnijo; orisala sta lik krščanskega moža po vzoru sv. Andreja.

Isti dan sta si obljubila pred oltarjem zakonsko zvestobo Sturi Ermelinda iz Štandreža, nekdanja uslužbenka v Kat. knjigarni, in Zandomeni Giuliano iz Ločnika, kamor bo šla za nevesto.

Norma Cossovel je stopila v sv. zakon z Giorgiom Sentieri, ki se že nahaja v Sidneju, zato jima želimo čimprejše snidenje v daljni Avstraliji.

Božji blagoslov in Njegovo varstvo naj spremlja oba srečna zakonska para.

S T R Ž A Š K E G A

Strokovni tečaji naj postanejo šole

Pretekli teden je mestni svetovalec dr. Dekleva postavil v mestnem svetu vprašanje, kdaj bodo spremenili v tržaški občini slovenske strokovne tečaje v šole, kot je obljubljeno v Posebnem statutu Londonskega sporazuma. Župan je odgovor obljubil. Potrebno je, da se zganeta tudi dolinska in nabrežinska občina.

Nameščenci bivše ZVU

Veliko se razpravlja in piše o ureditvi in sistemiranju osebja bivše ZVU. Skrajni čas je, da se še pred novim letom uredi to vprašanje. Obstoji nevarnost, da bodo oblasti tudi s tem osebjem napravile isto kot so napravile s šolniki, ki se danes ne vedo, kaj so: bivši nameščenci ZVU ali državni nameščenci ali pa nameščenci komisarata. Po plačilnem ravnanju niso ne prvo, ne drugo, ne tretje.

Beseda o radijskem programu

Kadar se nam ni zdelo prav kaka stvar na radiu, smo vedno prosto in z najboljšim namenom na to opozorili. Tako mislimo tudi zdaj, da bi bilo dobro misliti na to, kako bi lahko spremenili in prenovili radijski program, da bi bil bolj zanimiv in poživljen.

Nekaj sprememb je že bilo, a ni nobena dala kakšne novosti. Kvečjemu so opustili kaj, kar je bilo zanimivo, na isto mesto pa niso nič dali. Koliko prošenj je bilo, da bi bila oddaja Vera in naš čas v nedeljo opoldne! Pa vse zastoj.

Tudi ob sobotah so bile zabavne oddaje pod naslovom: Naša gospa. Zdaj se več ne oglasi. Celo soboto je skoraj sama muzika in v nedeljo bi lahko tudi kaj dali. Pa je tudi samo glasba.

Ali ne bi bilo bolje, da bi bila oddaja za gospodinje kdaj okoli poldne, ko so poslušalke doma, kakšni govori o iznajdbah pa rajši v takih urah, ko jih tudi moške slišijo?

Imamo vtis, da so postale oddaje radia Trst A preveč okostenele. Ali se ne da pomagati?

Radijski kulturni program res teče izven kulturnega zanimanja. Po nasvetu naših čitateljev se bomo v kulturnem podlistku ustavljali večkrat tudi ob tem vprašanju, saj Slovencem v Trstu in na Goriškem radijski program večkrat nadomešča gledališče, in druge kulturne prireditve.

Sv. Barbara nad Miljami

V nedeljo 27. nov. sta v naši vasi praznovala zlato poroko Josip in Marija Cač. Čeprav je mati boleha že dalj časa, je vendarle v nedeljo bila toliko pri moči, da je mogla priti v cerkev k sv. maši in

Kljub vsemu temu pa jima manjka nekaj, kar odtehta vsa navedena sredstva, in to nekaj je *moralna sila*.

Ta sila pa ni na njihovi strani in tudi ni v njihovi oblasti. Radi tega so njihovi uspehi pri reševanju socialnega vprašanja kakor tudi gospodarskega, političnega, narodnega in mednarodnega vprašanja revni, pomanjkljivi, nasilni in krivični.

KAJ PA JE MORALNA SILA ?

Moralna sila je zavest poštenja, resnice in pravice, katera mora prešinjati vse in vsakogar, pri vseh dejanjih in nehanjih, bodisi v zasebnem, bodisi v javnem življenju.

Toda ta čudovita rastlina, namreč *moralna sila*, ne raste na vsakem zelniku, najmanj seveda na zelniku državnega kapitalizma. Saj tamkajšnji oblastniki odkrito in celo s ponosom izpovedujejo in poudarjajo, da te rastline nečesto in ne dovolijo, da bi jo gojili. Stopili so v boj in revolucijo zoper naravo človeškega duha, zato drvijo z vso svojo nasilno silo in mogočnostjo v neizogiben prepad.

Kako je pa pri zapadnih oblastnikih. Je li ta rastlina pri njih doma? Nekaj je že tam udomačena, toda godi se ji tako kakor tistemu evangelijskemu semenu, ki je pa-

k sv. obhajilo. Navzoči so bili vsi trije sinovi in obe hčerki s svojimi družinami. Lepo petje na koro je povzdignilo slavnost. Vsa vas se je radovala s slavljencema in jima čestitala ter želi še dokaj srečnih dni življenja.

Stavka na srednjih šolah

V dneh 1. 2. in 3. decembra je bila stavka na vseh srednjih šolah v Italiji. Stavkali so tudi profesorji srednjih šol v Trstu. Stoodstotno so se stavki pridružili tudi profesorji slovenskih srednjih šol. Strokovne organizacije so naslovile na profesorje poziv k stavki in utemeljile ta korak v znak solidarnosti z italijanskimi kolegi, ki se borijo za izboljšanje plač in pravnega položaja. Slovenski šolniki pa se poleg tega še borijo za pravno ureditev slovenskega šolstva na Tržaškem; da se popravi slovenskim šolnikom vse krivice, ki so jih storili slovenskemu šolstvu in šolnikom v šolskem letu 1955-56; da se ravna s slovenskimi šolniki kot z ostalimi nameščenci ZVU; da se izvajajo določbe londonskega sporazuma in posebnega statuta.

Za pravice slovenskih šolnikov

Na sejah tržaškega občinskega sveta so razpravljali o položaju nameščencev bivše ZVU. Slovenska svetovalec dr. Agnetto in dr. Dekleva sta zahtevala, da se tudi s slovenskimi šolniki, ki v letošnjem šolskem letu niso bili nastavljeni, ravna kot z ostalimi uslužbenci bivše ZVU. Župan je obljubil posredovanje.

O G L A S I

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Darilne pošiljke

naročajte pri
specializirani
tvrdki

CITRUS

IMPORT - EXPORT

TRST - Via Torrefbianca 27 - telefon 2-44-67

Dobavljamo živeč, tekstil, čevlje, porcelan, jedilni servis, pohištvo, šivalne stroje, hladilnike, pralne stroje, stroje za čiščenje prahu, radioaparate, bicikle, avtomobile, motoeikle in sploh vse, kar se rabi v gospodinjstvu in gospodarstvu.

Obračajte se na nas s polnim zaupanjem in najsolidneje vam bomo postregli!

dlo med trnje. Pognalo je in raste, toda dobičarski kapitalistični sistem je tisto trnje, katero *moralno silo* ovira in duši. Torej tako je s to »rastlino« pri naših nasprotnikih.

DOMOVINA MORALNE SILE

Kje pa se goji in kje raste ta moralna sila? Na mnogih krajih in na mnogih »zelnikih« se goji in raste ta sila, toda žal vsi ti kraji in »zelniki« nimajo zanjo primerne podlage in ugodnega podnebja. Kjer tega ni, ne rodi ta rastlina plemenitih sadov, temveč le slabe in malo užitne.

Vedeti moramo, da moralna sila raste edino iz vere, kajti brez vere ni moralne sile. In ker vemo, da je različnih ver in verskih družb cela vrsta, moramo tudi vedeti, katera vera goji in daje rast najboljši in najmočnejši moralni sili.

Brezboštvo in brezverstvo je za moralno silo nerodovitno. Pri njih je v veljavi materialistično geslo: *moč je pravica*, ter se pod krinko svobode uveljavlja strahovlada in suženjstvo.

Iz tega sledi, da ni vseeno, kateri veri ali verski družbi kdo pripada, najmanj pa je vseeno, ako se kdo prišteva med brezbožnike in brezverce.

OBVESTILA

OZNANILO

V četrtek 15. in 22. decembra bo od 5. do 6. pop. pri Sv. Antonu kot lansko leto ura čiščenja za naš duhovniški naračaj in naš katoliški tisk.

KULTURNI VEČER OB 10. LETNICI NASEGA KAT. TEDNIKA bo v Gorici v nedeljo 18. dec. v dvorani Brezmadežne na Placuti. Začetek ob 16. uri. Na sporedu je predavanje o slov. kat. tisku v preteklosti in sedanjosti, nastop pevskega kvinteta in še kaj drugega. Vstop prost.

DAROVI ZA SLOV. SIROTIŠČE

Gospod podjetnik Remigij Kosič ob pri-liki svoje srebrne poroke L. 5.000. - So-vodenjski otroci nabrane prispevke pri-igri »Dar lučie« L. 2.000. - Katarina Pirih, Švica L. 710.

Iskren Bog povrni!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Pripravljamo posebno božično številko na osmih straneh. Vse gg. sotrudnike pro-simo, da nam prispevke pošljejo vsaj do 18. decembra.

*

Članke, ki jih nismo mogli priobiti v tej številki, priobčimo prihodnjic.

PROFESOR po osmih letih odpušen brez odpravnine, oče dveh nepreskrbljenih otrok, brez imetja, več jezikov in sposoben za vsako delo, apelira na slovenske gospodarske kroge za začasno zaposlitev. Podučuje tudi nemščino. Naslov na upravi lista:

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Dr. GILBERT DELNERI

ZDRAVNIK ZA NOTRANJE BOLEZNI,
REVMATIZEM, ATRITE, SIATIKO,
SKLEPNA VNETJA

SE JE PRESELIL v novi ambulatorij

v palači »ESSO« v ulici Roma 2/1.

Sprejema od 10-12. in od 15-18. ure -
(Telefon 23-12).

Naslov osebne stanovanja je Trg Tom-maseo 9 (Placuta) - Telefon št. 51-84.

(Se nadaljuje)